

Παγκοσμιοποίηση

Shiv Ganesh

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΜΕΞΙ, ΑΛΜΠΑΝΙ, ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ

Cynthia Stohl

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΗΣ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑΣ, ΣΑΝΤΑ ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ, ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ, ΗΠΑ

Τι είναι;

Ο όρος «παγκοσμιοποίηση» αναφέρεται στην αυξανόμενη ένταση, στο εύρος και στο βάθος μιας παγκόσμιας διασύνδεσης η οποία διαμορφώνει τις κοινωνικές, πολιτισμικές, πολιτικές και οικονομικές μας εμπειρίες. Η παγκοσμιοποίηση συνεπάγεται τη συμπίεση του χρόνου και του χώρου και τη δημιουργία μίας παγκόσμιας συνείδησης και αντανάκλαστικότητας. Σε έναν παγκοσμιοποιημένο κόσμο τα συμβάντα είναι αποκομμένα: οι συνέπειές τους και η σημασία τους ξεπερνούν τη συγκεκριμένη τοποθεσία τους και επηρεάζουν το ευρύτερο αλληλένδετο σύστημα.

Ποιος χρησιμοποιεί την έννοια;

Στις μέρες μας η παγκοσμιοποίηση είναι ένα αναπόσπαστο στοιχείο της κοσμοθεωρίας των αρμοδίων για τη λήψη πολιτικών αποφάσεων, των πολιτικών, των διευθυντών, και των ακτιβιστών. Αποτελεί μία σημαντική διεπιστημονική έννοια από τη δεκαετία του '80. Προκαλεί το ενδιαφέρον όχι μόνο των κοινωνικών επιστημόνων, αλλά και των κλιματικών και περιβαλλοντικών επιστημόνων, των ανθρωπιστών, των μηχανικών και των οικονομολόγων. Τρεις γενιές ερευνών σκιαγραφούν την εξέλιξη της έννοιας «παγκοσμιοποίηση».

Η παγκοσμιοποίηση ξεκίνησε τη δεκαετία του '70 ως μία αμφιλεγόμενη έννοια. Αρχικά οι ερευνητές αμφισβητούσαν κατά πόσον ήταν διαφορετική από προηγούμενες μορφές διασύνδεσης και είχαν πολλές αμφιβολίες για τη σπουδαιότητά της. Αργότερα, όταν η μετασχηματιστική επίδραση της παγκοσμιοποίησης κατέστη προφανής, η σημασία που απέκτησαν αυτές οι νέου τύπου διασυνδέσεις για τα άτομα, τους οργανισμούς και ολόκληρες κοινωνίες ερέθισαν την περιέργεια των ερευνητών. Σήμερα η παγκοσμιοποίηση είναι ευρέως διαδεδομένη. Οι διασυνδέσεις σε παγκόσμιο επίπεδο είναι δεδομένες, και θεωρούνται ως το υπόβαθρο των θετικών αλλά και των αρνητικών πτυχών της σύγχρονης ζωής.

Πώς σχετίζεται με τον διαπολιτισμικό διάλογο;

Η παγκοσμιοποίηση και ο διαπολιτισμικός διάλογος αλληλοεπηρεάζονται. Η παγκόσμια δυναμική είναι αναπόσπαστο κομμάτι κάθε διαπολιτισμικού διαλόγου και η αφοσίωση στο διάλογο συμβάλλει στη δημιουργία μίας παγκόσμιας συνείδησης και αντανάκλαστικότητας. Από τις δύο αυτές έννοιες πηγάζει ο παγκόσμιος διάλογος, μία διαδικασία κατά την οποία τα άτομα συνδιαλέγονται μεταξύ τους με βάση όχι μόνο τις μοναδικές και τοπικές ταυτότητες και διαφορές τους, αλλά και με τους

πολλαπλούς και αλληλοκαλυπτόμενους ρόλους που έχουν στο παγκόσμιο σύστημα.

Τι δουλειά παραμένει να γίνει;

Οι ερευνητές σταδιακά επαναπροσδιορίζουν το ενδιαφέρον τους προς τη διερεύνηση του πώς η αυξανόμενη μεταβλητότητα, η ισχύς, το βάθος και το εύρος του παγκόσμιου περιβάλλοντος αλλάζουν, παραδόξως, τα ως τώρα δεδομένα για την επικοινωνία, τον τρόπο οργάνωσης και συσχέτισης των ατόμων. Η γενικευμένη παρουσία της παγκοσμιοποίησης διευρύνεται και περιπλέκει όλες τις πρακτικές της επικοινωνίας. Είναι αναγκαίο να γίνουν έρευνες ώστε να αξιολογήσουμε την ηθική ενός παγκόσμιου συστήματος που εκδημοκρατίζει τις κοινωνίες και συγχρόνως συγκεντρώνει την εξουσία των επιχειρήσεων, δίνοντας τη δυνατότητα για αξιοσημείωτες μορφές παγκόσμιας συνεργατικότητας και εταιρικών σχέσεων, ακόμα κι αν ευνοεί παράλληλα την τρομοκρατία και τις διαμάχες. Σήμερα είναι ευκολότερο να επικοινωνεί και να συνδέεται κανείς με περισσότερα άτομα, φτηνότερα και πιο αποτελεσματικά όσο ποτέ πριν. Δεν υπήρξε ποτέ πριν πιο επιτακτική η ανάγκη να αξιοποιήσουμε αυτή τη δύναμη για το κοινό καλό.

Βιβλιογραφία

- Stohl, C., & Ganesh, S. (2013). Generating globalization. In D. K. Mumby & L. L. Putnam (Eds.), *The Sage handbook of organizational communication* (3rd ed., pp. 717-741). Newbury Park, CA: Sage Publications.
- Monge, P. (1998). Communication structures and processes in globalization. *Journal of Communication*, 48(4), 142-153.

Μετάφραση: Αναστασία Καρακίτσου